

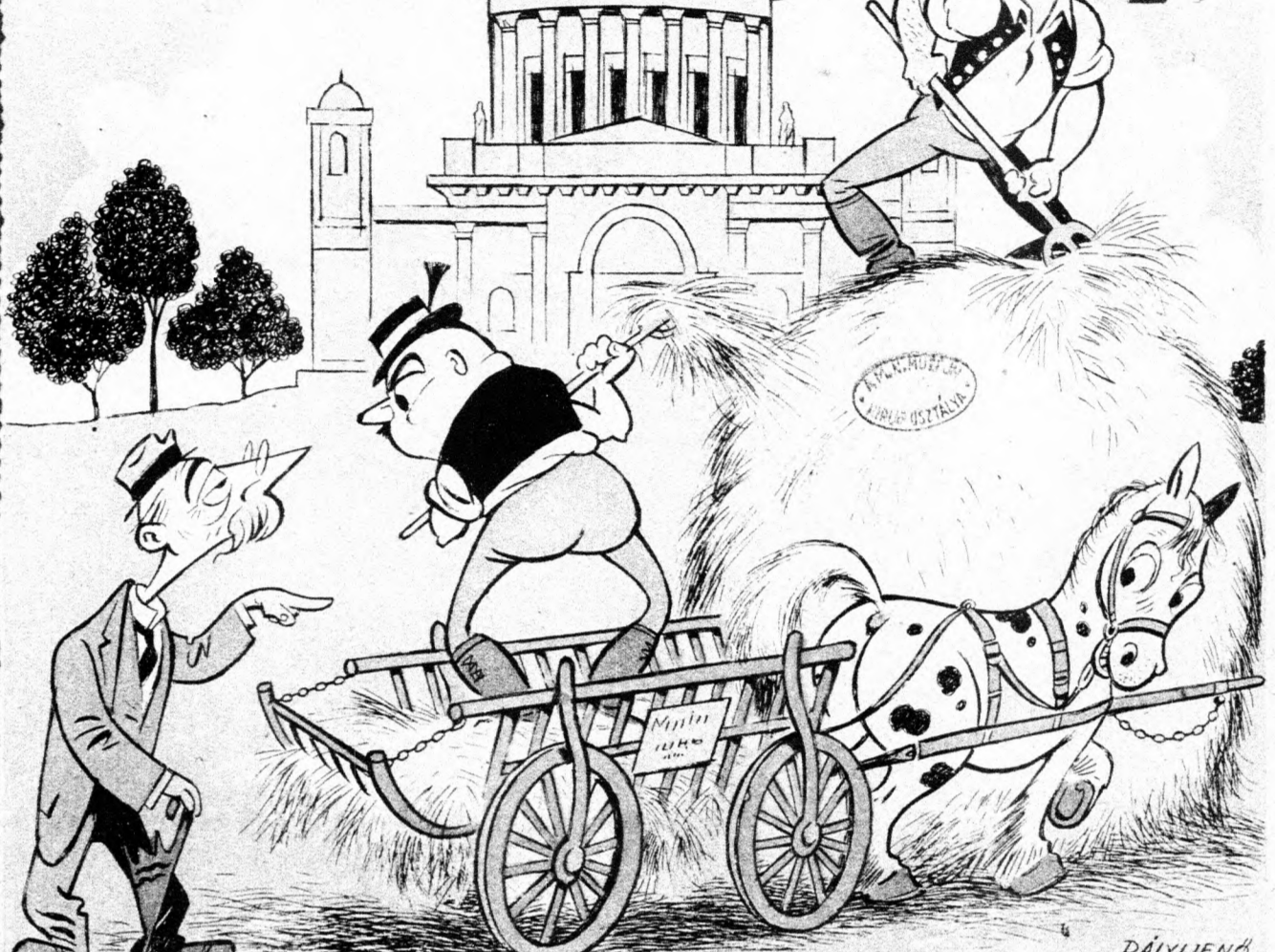
Hangtalan Heti Hírado

Ex a reakciós bácsi fel van háborodva azon, hogy a Szovjet Erőszakosan beavatkozik a magyar belügyekbe. Most is kétmilliárd forintot vágott a fejünkhöz.

Exta méltóságos mérit nem engedték be Angliába csélednek, mert a moszto-dához viszkít kért.

Szerencséje van Kossuth Lajos bácsi-mak, hogy nem katolikus, mert különben a primás most kiátkozná azért, mert cikre jelent meg a szabad nében az iskolák államosítása mellett.

Ludas Mátyi

PÁLYI JENŐ

PÓCSPETRI UTÁN ESZTERGOMBAN

— Mi készül itt emberek?
— Szalmakazal bűvőhelynek. Sose lehet tudni, mikor lesz szükség rá...

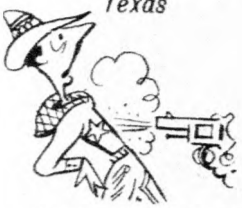
Történelem a Hősök terén

Igazságos Mátyás és Árpád vezér: Meg lehetünk elégedve a druszáinkkal!

Új Bédékke.

Texas

Texas azért alapították, hogy filmeket csinálhassanak róla, amelyekből a pesti iskolások meg tanulhassák, hogyan kell hasbalőni a seriffet, ha annak szüksége mutatkozik. Texasban orjási mennyiségű ló és marha van. A lovak csinálják fenti filmeket, a marhák pedig megérik.

Texas az egyetlen amerikai állam, amelyik ember ségessen bánik a négerrel, ugyanis nem enged be őket a moziba, ahol fenti filmeket játszik.

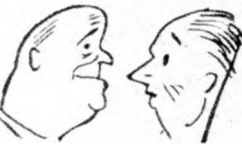
Miami

Miami Florida híres tengeri fürdőhelye. Miamiban a nők roppant szemérmesek, miként az amerikai magazinokban látható, melltartó nélkül nem mennek ki az utcára, inkább a ruháról is lemondanak. A század elején Floridában rengeteg neger és sok erdő volt, de az erdőket még nem mind irtották ki.

A lakosság főfoglalkozása a tánc és a fiórt, de a házasságterés is szépen hoz a konyhára.

PREMIER ELŐTT

Csörtös Gyula sok-sok évvel ezelőtt egy meglehetősen gyenge szonettjei darab fűszerepére készült. A szerző a júniusi melyben próbálta Csörtöst teljesen fűszeres kérdésekkel zaklatni. Mit vár a darabtól, hány előadást jósol?

Csörtös egy csörtösian keserű mosoly kíséretében megadta a kért felvilágosítást:

Remélem, hogy megérjék a harmadik felvondást.

Megszólal a telefon

Írta: KARINTHY FRIGYES*

Nagyon úntam magam. Az ablaknál álltam és figyeltem az utcát, de nem volt rajta mit figyelni. Szemben, a szűk utca túlsó oldalán, hárcemeletes ház, — nézzük, mi van rajta látnivaló. A második emelet három ablaka balról leeresztett vasrolókkal szomorkodik: innen már nyaralni mentek. De ni csak, ott a másik szárnyon élnek még, — a nyitott ablak elöl elhúzták a függönyt! — mi van odabent? Egy bőrkáoszék az ablak előtt, távolabb könyvszekrény. Nagy íróasztal. Az íróasztal előtt korpuens, közepkorú ember, ugylátszik írt valamit, most álmátagon hátradől és az orrát piszkálja. Ejnye, ki lehet ez az ember? Mit írhat és mit gondol magában és miért piszkálja az orrát? Igaz, hogy nem muszájma odanézni, de viszont mi joga van ennek az embernek ahhoz, hogy a térnek pont azt a helyét tegye számomra sárfelmessé, ahol ven, és én oda ne nézhessek. Milyen borzasztó, hogy nem adhatom tudtára, hogy társaságban van, nem egyedül és hogy figyelik. Persze átkiabálni nem lehet, ahhoz messze is van, meg még megsértődök. Messze van, azaz hogy!... Ejnye, ejnye. Ez egy fur-

* A halhatatlan humoristának most megjelent „Nevető dekameron” című kötetéből. (Új Idők Irodalmi Intézet kiadása.)

Lelki kényszer nélkül

LUDAS MATYI a Nemzetközi Vásáron!

Aron alul kiárúsítjuk Trumant, Bevint, Schumant és a többi nemzetközi kacatot!

— Ki ez az ember? Milyen buta vagyok. Ez Kucor Béla ügyvéd, hisz odalent a táblája a kapun... Második emelet Ott szám, balra Stím.

Kikeresem a telefonkönyvből a telefon számát. Kucor Béla, ennyi és ennyi. Felhívom. Közben lesem.

A telefon megszólal odaát. Az ügyvéd úr felugrik, szalad a kagylóhoz.

— Halló, halló. Ki beszél?

— Ott Kucor Béla ügyvéd ur?

— En vagyok. Ki beszél?

— Nem arról van szó, hogy ki beszél. Arról van szó, hogy ne piszkálja az orrát. Mert majd a kezébe ütök, te kis komisz.

Az ügyvéd terkán akad a szó Hebeg valamit, hogy mit, azt nem halom, csak a száján látom, mert közben folyton figyelem.

— Na, ne hebegjen, újtalamber.

Az ügyvéd kétségbeesetten kap a fejéhez:

— De... de... de... mi az... ki... ki...?

— Ne dadogj, fiaskám. Es ne kapkodj a fejedhez, ne gesztikulálj, ne ugrálj. Nem tudod magad tisztességesen viseini?

— Halló! Ha'ól! Ki az? Ki beszél?

Az ügyvéd rémülten forog a tengelye körül, hátranéz, kapkodja a fejét. Nyugodtan leteszem a kagylót. A többit csak figyelem, mint egy mozivászonon. Még egy ideig kabál a telefonba, nem kap

választ. Erre a szeméit kezdi dörgölni, meg a füleit. Megcsipi a karját. Végre megkönnyebbülten mosolyog, felsóhajt.

— végre meggyőzté magát, hogy csak álmódott ezen a forró délutánon Iszik egy pohár vizet. Megnyugszik. Leül. Odakünt, az előszobájában csengetnek. Az ajtóhoz fut, egy hölgy jelenik meg. Ejnye, ejnye. Nagyon bizalmas üdvözlések. Néhány perc múlva mind a ketten a pamlogon ülnek. A beszélgetés egyre bizalmasabb. Az ügyvéd kezét csókol a nőnek. — mi ez? A másik karja ravaszul áitult a pamlog peremén. Ejnye, ejnye. Ideje lesz közbelépni.

Felszóltom.

Jedien bontakozik ki és a telefonhoz fut.

— Halló! halló!

— Halló! Ott Kucor Béla ügyvéd?

— En vagyok. Ki beszél?

— Halja, barátom, nem hagy békét annak a nőnek? Nem szégyenli magát? Szegény felesége Siótokon, hát az mit szólna?

Az ügyvéd térdei megrögnak. Leomlik a telefon előtt. Kezeit imára emeli. Ugy rebegi a telefonba sírva.

— O Uram! Most végre megismerem sujtó szavad... En csak egy szegény, bűnös halandó vagyok a te fenségéd árnyékában... Emelj, vagy sujts, kitárom keblemet... Parancsolj a te szolgádnak...

Es buzgó imába merült. Megsajnáttam: mit izéljem szegény embert.

— Hát ne félj semmit, édes fiam. Bozsád el békével azt a nőt, akkor minden jó lesz... Ite missa est. Dominus in excelsis Deo... Ne sutor ultra crepidam... Time is money...

Az ügyvéd keresztet vetett a telefonra és békével elküldte a nőt. Azután leült az asztal elé és buzgó imába merült.

Kezdett untatni a dolog. Nagyon mulatságos volt eddig, de végre semmi anyagi hasznát nem láttam. Ejnye csak... nem lehetne valamit...

Bátorság. Ujra felszóltom. Hajlongva, imádkozva jön a telefonhoz:

— Parancsolj velem, ó Uram!

— Köszönöm, édes fiam, jól vagyok... eee... izé... mond csak, nem küldenél száú koronát kölcsön... egy percre megszorultam... tudod, ezek a bolygók, meg a naprendszer... ide átküldd, a másik házba, harmadik emelet négy...

Az ügyvéd összeráncolja a szemét. Zavarba jövők.

— Tudod, édes fiam, nekem megdegy, hová küldöd... igaz ugyan, hogy en mindenütt jelen vagyok... de mégis, ami biztos...

Az ügyvéd lecsappja a kagylót. Most jött a világhossz... Átpillant hirtelen... Puff! Meglátott.

Fanúság: ha Isten vagy, ne kérj kölcsön.

Osztrák viccek

— On most volt Olaszországban és Ausztriában. Hol szebb?

— Mit is mondjak? Itália fölött a kék ég nevet. Ausztria fölött az egész világ.

— Hallom, a kedvező fia egy állást akart a minisztériumban. Es mit csinál most?

— Most semmit; megkapta az állást.

Hogy megy a barátja sora?

— Köszönöm kérdését. Elseje óta már árnyékol vet.

BRÓ: On tehát rugoszkodik ahhoz, hogy akkor este jözen volt?

VADLÓTT: Rugoszkodom.

BRÓ: Tanú, adja elő, milyen állapotban látta a vadlót!

TANÚ: A járdán állt és torkaszakadtából ordította: Eljén a mi szegény kormányunk!

VADLÓTT: Akkor tényleg tökrészeg lehettem.

Elsőjén történt

Szvicsek, az öreg pénzbeszedő fűnus elsőjén megjelent. Gugyerák lakásán, hogy bevasálja az egyházadót. A házvezető nyitott ajtót. Sajnálkozó jelentette ki:

— Gugyerák úr meghalt, hiába tetszett jönni a nyugtával.

Szvicsek, a pénzbeszedő megcsóválta a fejét és így dűnyögött:

— Micsoda ember ez a Gugyerák, mindent, csak nem fizet!

Az USA

— m

PÁLYI JENŐ

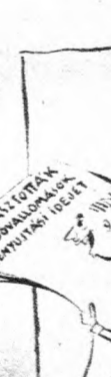
- A fen

Ka

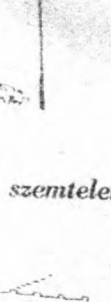

— Uram a szomszéd... Ilyetnem. Parancsolj egy

Életm

A szentelen

A szentelen

A szentelen

A szentelen

Az USA hidegháborút visel
— mondta Wallace

PÁLYI JENŐ

- A fene ezt a hideg háborút!

Kabinóos...!

— Uram a szomszéd kabinba egy csinos hölgyet helyeztem. Parancsol egy jó lalfűröt?

Életmentő ujsághír

A szemtelenség világrekordja

Gábor Béla:

Tízparancsolat

En az Úr vagyok, a te Istened...
Ne legyenek neked idegen Isteneid
én előttem...

Zsulezsán Oszkár vállalkozó igazgató belépett irodájába. A jövágású, ürge tükör meghatott hangon sügta fülebe: a vezérigazgató úr ömeltósága kereste igazgató urat... Zsulezsán Oszkár elsápadt és megtántorodott. Aztán csak ennyit rebegett: ő maga személyesen? A tükör meghajolt. „Igen.” Zsulezsán, mint a nyúl futott fel az emeletre, majd keresztet véve belépett a párnázott ajtón. A vezérigazgató kegyes mosollyal fogadta, sőt egy pillanatra az volt az érzése Zsulezsánnak, mintha kezét is akart volna nyujtani neki. Ez végtelen hálával fölötté el szívét, úgy érezte, hogy meg tudna halni ezért az emberért.

Ne csúndlj magadnak laragott képet...
Ne imádd és ne tiszteld azokat...

Amikor az igazgató visszatért a szobájába, bezárkóztott és kinyitotta a sarokban álló pénzes szekrényt. Egy tükör rekeszből nagy köteg dollárbankjegyet emelt ki. Megszámolta a pénzt, majd áhítatosan könnyelábadt szemekkel nézegette Lincolnt Abraham jöismert képmását. Aztán reszkető ujjakkal megsimogatta a köteget és gondosan visszahelyezte a kasszába. Gyorsan megfordult, mert csegett a telefon.

Az Úrnak a te Istenednek nevével hiába
tel ne vedd...

„Halló”, mondta energikusan a kagylóba. „Értse meg, Kendefi úr, hogy felszázaléknál többet képtelen vagyok leadni. Esküszöm az élő Istenre, hogy nekem magamnak is csak egy százalékam van...” Méltatlankodva tette le a hallgatót és ajtót nyitott, mert kopogtattak.

Hal napon át munkálkodjál...

Barna úr lépett be, az öreg könyvelő és tiszteltől görnyedezve megállt a főnöke előtt. Az igazgató ráförmedt: „Mi van azokkal a kimutatásokkal?” Barna úr riadtan védekezett: „Kérem, igazgató úr, egész éjjel ologoztam... és holnap vasárnap lesz, szeretnék a családommal lenni...” Az igazgató dühösen legyintett. „Nem érdekeinek a magánügyei, a kimutatás hétőn reggel az asztalomon legyen, mert ha nem, nézhet másik állás után.” Így szólt és máris a jövágású, ürge tükör felé fordult.

Tiszteld atyádat és anyádat...

„Az igazgató úr édesapja van kinn...” rebegette a tükör. „Mit akar már megint? Hányszor mondtam, hogy ne jöjjön a nyakamra az irodában. Itt van tíz forint, adja át neki és mondja meg, hogy menjen a fenébe...” Kérettem Blanka kisasszonyt.

Ne öl

Blanka, a csinos gépirólány, kislirt szemekkel jelent meg. „Még mindig semmi...” szöit és nagyot sóhajtott. Zsulezsán az ölebe vette a lányt, megsimogatta, majd egy ismert nőorvos címét sügta a szemérmesen piruló lány fülebe. „Az majd elintézi”, mondta megnyugtatóan és hozzátette. Legalább addig nyugodtan...” Így szólt és

Ne paráználkodjál

belülről bezárta az ajtót.

Ne lopj

Amikor Blanka megnyugodva távozott, az ajtóban találkozott az építésszel. „Minden rendben van”, mondta az építész és kiterítette az asztalon a tervek. „Az épületet kétszázézerért megcsinálnék s így én fogok győzni a versenytárgyaláson. On keres huszat, én is huszat, a ház pedig egy év múlva össze fog dőlni. Helyes? Az igazgató milyen az építész szemébe nézett és kezét szorított vele. „Hacsak”, folytatta az építész, „Bartók bele nem köp a dologba. De úgy intéztem, hogy öntől fogjak róla információt kérni.”

Ne tégy a te telebarátod ellen hamis tanúbizonytságot

A telefon, mintegy végszóra, csegetni kezdett. „Halló”, mondta Zsulezsán és az építésze kacsintott. „Bartók, kérem, nyilas párttag volt. Nem egyszer saját szememmel láttam bemenni az Andrásy-út 60-ba...”

Ne kívánd a te telebarátod házáat... feleségét...

Amikor este kilépett a vállalat kapuján, Prékopa igazgató éppen akkor szállt be új autójába és áttölelte szép, fiatal feleségét, elrobogott. Zsulezsánnak keserű lett a szája. Ennek a gazember Prékopának minden sikerül. Elővette a noteszát és beírta a másnapi teendőkhöz: Prékopát vezetni elűrészelni.

Vacsora után Zsulezsán Oszkár megcsókolta felesége homlokát, megsimogatta két gyermekét, majd nyugovóra tért. Elalvása előtt, szokása szerint, két kezét összetéve hosszán és ájtatosan imádkozott. Ahogy behunyta a szemét, rögtön elaludt. Könnyen és szelíden, ahogy csak azok tudnak aludni, akik tisztán állnak az Úr színe előtt.

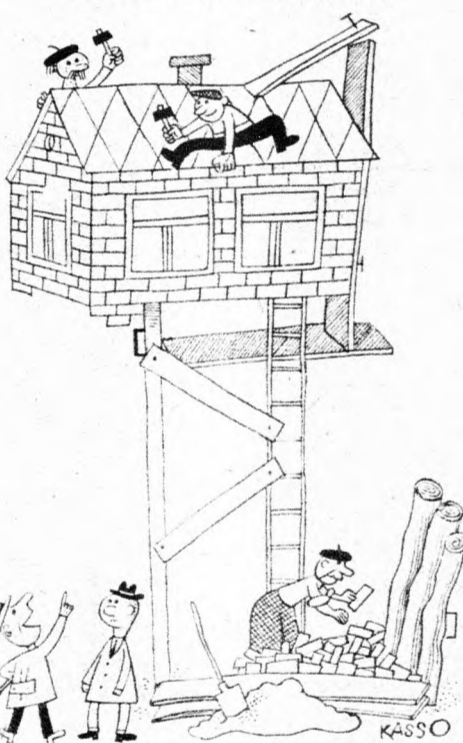
Csökkentsük a kockázatot

SOMLÓ I.

— Látod Zolikám, ha megkapom a koncessziót, itt fogok színházat nyitni.
— Miért?
— Mert esténként legalább a félház biztosítva van.

Csoda a Kőso-utcában

KASSO

— Megkértem az építész, hogy először a ház felső részét építse fel, mert a második emeleten béreltem lakást és sürgősen be kell költözködnöm.

Az anyag megmaradásának elve
avagy
Gugyerák úr helyrebillenti a családi szövetegyensúlyt

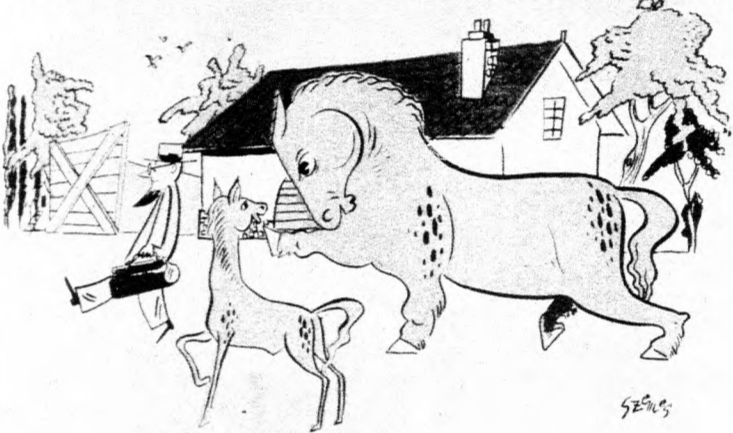

Az a herceg primás...

— Faragjon nekem mester egy tajtékpipát, de több legyen rajta a tajték, min a pipa.
— Aztán miért?
— Mert többet tajtékozom, mint pipázom.

A MESTERSÉGES MEGTERMÉKENYÍTÉS EREDMÉNYE

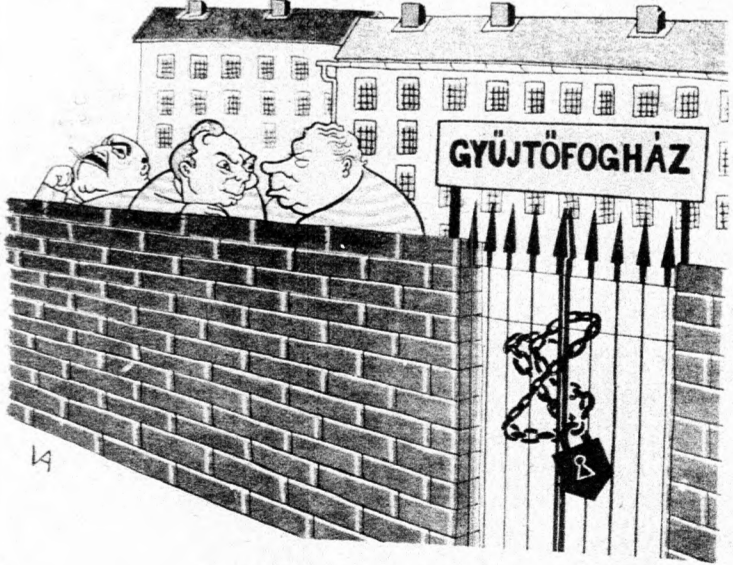
— Kösztél szépen a papádnak?

Eljen az arab-német-angol szövetség!

— Nem fél a zsidó ellentámadástól, colonel?
— Weü, Herr Obersturmführer, nem hallott még a híres arab hidegvérről?

A GF döntése: hizlaljon disznókat az állam

L. M.: De kérem, már régen hizlal!

Pócspetri

Reggel mondja a kis harang:
Bimm-bamm, bimm-bamm!
Délben mondja a kis harang:
Bimm-bamm, bimm-bamm!
Este mondja a kis harang:
Bimm-bamm-bimm-bamm...
bumm!

arról, hogy miért nem viszozza katonái biztosítékkal Amerika a nyugati államok szolgálatait.

Kvantáné szenvedélyesen boronálja össze a fiatal párokat. Boldog, ha sikerül egy-egy házasságot összehoznia. Legutóbb egy meglehetősen csunyácska, butácska és szegényke leányismerősevel folytatott tárgyalást:

— Tudok egy fiút, aki három évvel idősebb nálad, korbán tehát éppen megfelel. Remek állása, kitűnően felszerelt lakása és autója van. Gyönyörű szép, valóságos Apolló. Mondanom sem kell, hogy nőlen. Mondd, hozzá mennél?
— Hogyne, — felelte röviden, de határozottan a menyasszonyjelölt.
— Nagyszerű. — örvezedett a jószágos Kvantáné — most már csak a fiút kell rábeszelnem, hogy vegyen el

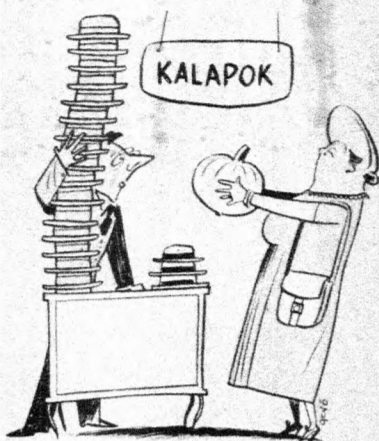
Két jóbarát a csarnokban

Csutakné: Jőrengelt, Latyákné, kedves. Mit visz a kosarában?
Latyákné: Fejeskáposztát. Idei. Nyolc forint volt darabja.
Csutakné: Nyolc forintot adott egy fejért?
Latyákné: Miért ne, drágám? Ha a maga fejeről van szó, nem mondom, talán gondolkodtam volna. De ez káposztafej, szívem.
Csutakné: Hagyjuk a buta megjegyzéseit. Szerintem vélek ennyit kiadni egy kis lözélkéért. En megvárom, amíg olcsóbb lesz.
Latyákné: Mit csináljak, ha az uram ragaszkodik a primörökhöz.
Csutakné: Mióta ilyen igényes? Amikor magát elvette, drágám, ha jól emlékszem, maga már akkor sem volt primör.
Latyákné: Igazán nagyon kedves. De úgy kell nekem, ha szóbaállok magával. Pláne most, amikor a nagyobbik lányom olyan bajban van.
Csutakné: Már megint? Hogy történt?
Latyákné: Nem arról van szó... A Malvinkám mint cseléd akart kijutni Angliába. Es tessék, az újságok most azt írják, hogy az angolok visszaküldik az álcseledeket.
Csutakné: Akkor emiatt ne fájjon a feje. A maga lányát senkise fogja álcseledek tartani. Csak rá kell nézni...
Latyákné: Tudja mit, én megyek. Még egy kis tejet kell szereznem a Petikémnek. Ez pedig nehéz feladat, még mindig annyi mizéria van a tejjel.
Csutakné: Igen, de szerencsére már nem tart sokáig.
Latyákné: Ne mondja! Megjavul a felhozatal?
Csutakné: Nem, de maga kap majd öregségi jegyre.
Latyákné: Azt maga nem fogja megérni, édesem. Mire én öregségi teje jogosult leszek, akkorára már maga régen végelgyengült.
Csutakné: Na, Isten vele, szívem. Menem kell haza, mert várjuk az orvost a férjemhez. Képzeld, szegény leestt a villamosról és elvesztette az emlékezőtehetségét.
Latyákné: Borzasztó!... Es hogy lehet ebből kigyógyítani?
Csutakné: Csak valami nagy lelki meg rázkódtatással, az orvos úgy mondja. Ha például hirtelen valami nagy öröm érne... Már azt is hazudtam neki, hogy megnyertük a totófonnyereményt, de nem használt semmit.
Latyákné: Tudja mit, nekem van egy jobb tippem. Ettől az örömhirtől egész biztosan meggyógyul...
Csutakné: Na...?
Latyákné: Mondja neki azt, hogy otthagya.

HEVES FERENC.

AZ IDEÁLIS MÉRTÉK

— A férjemet szeretném egy kalappal meglepni. Ilyen a feje...

— Fikém, ma a Maris visz sétálni, nem megy a színed az új ruhámhoz.

Analógia

— Önt nem vehetjük fel, mert a Magyar Dolgozók Pártjában csak dolgozók lehetnek.
— Ugyan kérem, eddig a Barankovics-pártban voltam, pedig nem vagyok Barankovics.

Türelem, tanító úr

— Mi lesz azzal az ennivalóval, rettetés milyen éhes vagyok!
— Várjál türelemmel fiam, az egyház iskolák átamosításáig már csak három hét.

GERGELY MIKLÓ

A feleség gyanaksz

Mi tagadás, férjünk és nők, hogy én bizony szívküldiszívnekszív rádióban. Olyan hogy az ember haláláig magát rajta, csak a leghalványabb tösege is felmerül, hogy éppen szívet kszívesen, rögtön k a rádiót.
Ez azonban szemé a feleségemnek.
— Mit jelentésedé? — kérdezte tegnap szigorúan. oka van, hogy T nevez. Ugyanis így nek.)
— Azt, szívem, — tem, — hogy mar gyok. Ilyennek is ke ni — tettem hozzá rázóan.
— Nekem beszélhe mondta a feleségem igazságához híven, csakugyan beszélhettem ki. — Biztosan nek üzennek. Egy kökénys asszony — tette hozzá pogatódva.
— Ki van zárva — váltam a fejemet. — egyetlen kökényszemű szony, akit ismerek, s nema.

Versenylá

— Nem szegényen mindenki dolgozik!

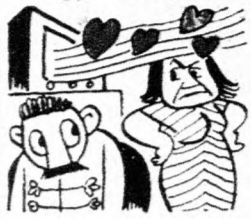
Nagy fenek

— Hozzát főz egy — Foketel asszonyom — Szokot

GERGELY MIKLÓS

A feleségem gyanakszik

Mi tagadás, férfiak vagyunk és nők, bevallom, hogy én bizony szeretem a Szivkúldiszívnekszívesent a rádióban. Olyan megható, hogy az ember halálra röhögi magát rajta. Mithelyt csak a leghalványabb lehetősége is felmerül annak, hogy éppen szívet küldenek szívesen, rögtön kinyitom a rádiót.

Ez azonban szemet szúrt a feleségemnek.
— Mit jelentsen ez, Tádé? — kérdezte tőlem tegnap szigorúan. (Annak oka van, hogy Tádénak nevez. Úgyanis így hívják.)

— Azt, szívem, — feleltem, — hogy marha vagyok. Ilyennek is kell lenni — tettem hozzá magyarázóan.

— Nekem beszélhetsz — mondta a feleségem az igazsághoz híven, mert csakugyan beszélhettem neki. — Biztosan neked is lüzennek. Egy kökényszemű asszony — tette hozzá tapogatózva.

— Ki van zárva — csóváltam a fejemet. — Az egyetlen kökényszemű asszony, akit ismerek, süket-néma.

De a feleségem résen volt.

— Cuncinak küldi Ilonka, egy felejthetetlen óra emlékére — mondta a szpíker és a feleségem hirtelen görcsösen megiogta a csuklómát.

— Mi az? — rezzentem össze.

— Nézem, hogy megvan-e az órád — mondta a feleségem. — Látom, megvan. Ez úgylátszik, nem neked szólt.

Szerencsére új számot kezdtek játszani.

— A legjobb édesanyának, Gugyerák Lajosnénak küldik a legjobb gyerekek, Ernő, Benő és Jenő — mondta a szpíker és felhangzott a „Ki volt az az asszony?”

A feleségem feligyelt.

— Ugy — mondta élesen. — Ki volt az az asszony. Ha szabad érdeklődnöm, miől volt k az asszony? Miért pirultál el?

— A meghatótságotl — mondtam és elsápadtam. A feleségem élesen fixirozott.

— Egy kökényszemű asszonynak küldi Kutyj — mondta a szpíker.

Lesütöttem a szememet, mert éreztem, hogy ez már csakugyan nagyon gyanús.

— Ahá! — esapott le a feleségem. — Ez te vagy!

— De szívem — nyöszörgöttem, — hogy képezed, hogy felnőtt ember létemre Kutyinak fogom magamat becézni?

— Nem is — mondta ridegen a feleségem. —

Nem is arra gondolok, hogy te vagy a Kutyj! Te vagy a kökényszemű asszony, hogy nehezebben lehessen kitalálni!

Ha már egy birka mondja ...

— Irigylem Ortutayt a türelméért ...

— Mit bänkódsz már megint, te Gergely?
— Hadd el, te Péter, besavanyítottak nekem cejtél! A múlt héten megyűlt Pestrül a Píros nénie, a Juli a hét gyerekeivel, hogy ők most itt fognak nyaralni. Abszolút ember vagyok, ismerhetsz Péter, minnyár lüteltem a Juli mellé s elkezdtem kereszesen pipázni, gondoltam, attul elmegy, Hanem azt alaposan kinnevelték Pesten, mer

... led ezt kérdeztem tőle. Szereit a hától, mondta egye csak meg. Akkor jó, mondtam, adtam a Píros, parancsot, hogy kezdve reggel, tedd te borsó legyen. Szereit tőlen kend Gergely, nehezebbre esik is, mondta a Píros, elmond az féljafal esze is, ami tegnap még még volt? Ne bírászd a szádat, Píros, mondtam, tedd, hogy rendellem, tud én, mit csinálók, akkor jászék borsót adott be másnap a Píros, hogy elég lett volna

az egész falunak. Egye csak Julikám, mondtam szeretettel, mire a Juli nekiesett a hét gyerekeivel s öt perc alatt bepucollák az egészét. Est megint bezabálják, me a lányért is kinyalják, ulána. Így ment ez három napig, megették a egész borsómat, de akkor már nem állhattam Pupillás nő vagy Juli, mondtam, hisze azt mondtad, hogy ne szereted a borsót! Hanngyersen nem is, mondt a Juli leli pojával, dha megfőzik, akkor a a kedvenc életem ...

Versenylázbán a hídépítők

— Nem szégyentli magát egész nap lógni, amikor mindenki dolgozik!

Nagy feneket kerített magának

Hozza! Hozza! egy duplatt!
— Feketet asszonyom, vagy kapucinert?
— Székot

Rejtélyes történet

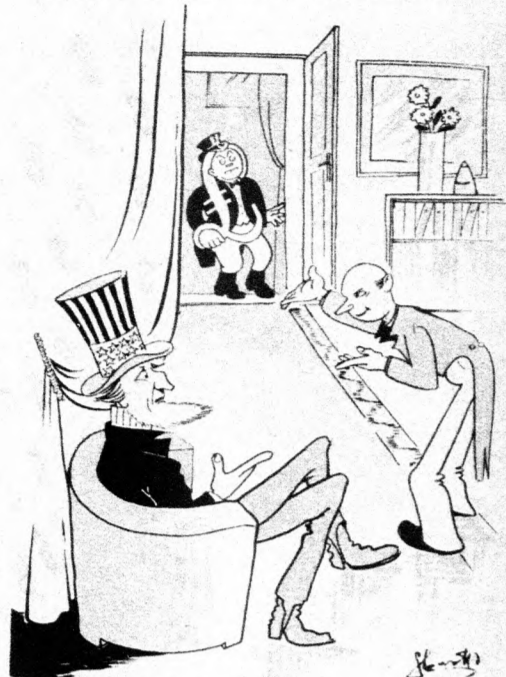
— Megörültek? Mit csinálnak itt a hegytetőn azzal a csónakkal?
— Tetszik tudni csónaktúrán voltunk és evezés közben eltevedtünk.

Samu bácsi kissé goromba

Judja ön már, hogy mi az a kábeldob?

A boldog Bécs, miként a napilapok megírták rengeteg kábeldobot kapott Amerikából a Marshull-terv segélyakciójában keretében. Hogy még jobban irigyelhessük a bécsieket, utánajártunk annak, hogy mi is az a kábeldob. Kötséget és fáradságot nem kímélve kiderítettük, hogy egy orsó, amelyre a kábelt szokták felsavarni. Biztosak vagyunk benne, hogy az ötletes bécsiek nem jönnek zavarba ettől a pompás amerikai ajándéktól és rájönnek a felhasználás legpraktikusabb módjaira, és Bécs a megelégedett, boldog emberek városa lesz, miként a fenti ábra mutatja.

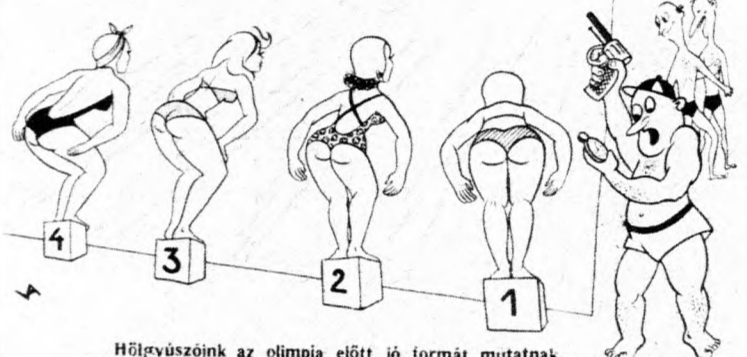
— Samu úr, egy font van itt!
— Mondja meg neki fiam, hogy le van értékelve.

Mi a he

A színházi k... (röviden: konc.),...
...teljesen kombi...
...ring a városban...
...jelenthetjük, hogy...
...pesti sajtóban

elsőnek
közö hetjük a
utolsó, hiteles és
síthatatlan kombin
A Vígyszínház
Saturnus mozi tu
kapja meg, ez má
za biztos, hogy az
cesszios
már csődöt is
maga ellen. Így a
mozi helyisége fel
ahol a Nemzeti
Racin-ciklust fog
az obudai dohánygy
kásai részére. Azok
Medgyesszay szính
práinak,
mint, nézők

Örrendetes jelenség

Hölgyúszóink az olimpia előtt jó formát mutatnak.

Esztergomból

Eiment már öminenciája legújabb pasztorlevele? Hogyne kérem, már egy rendőrt el is temettek.

1 londoni hathatalmi értekezleten

Amerika: Látom uraim, hogy egyetértünk mindenben, befejezhetjük az értekezletet.

Ez már téboly!

Hol van a szeme gazdaram? Bent van az istállóban, hizlalja a jószágot.

Kedves figyelem

Fenti képünk azt a pillanatot örökíti meg, amelyben Shwoit Lajos, lapunk rajzoló munkatársa egy könyvvel lép meg feleségét tizenhat éves házassági évfordulójuk alkalmával.

Egyesült a cserkész- és az úttörő mozgalom

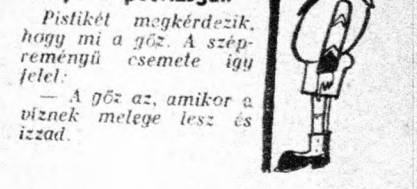
— Fiúk, így az úttörők után haladunk! Azt hiszem, jó nyomon vagyunk.

A pasztorok már ilyenek

— De goromba evelet ir bátyám!
— Hja öcsém, ez pasztorlevél!

Majd a pótvizsgán

Pistikét megkérdezik, hogy mi a gőz. A szép-reményű csemete így felel:
— A gőz az, amikor a víznek melege lesz és izzad.

KASSO

Kritikus: M...
Miket mázol itt ö...
női akt? Ilyen nő

Ludas Ma

ast az üzen

Kossa István, Gr...
lunk a „Dunától a D...
című remek könyv...
Nem véletlen, hog...
könyvnap szenzációja

Allatbarát. Oroszlán...
tartson a lakásán, me...
rap és különben is a...
városi Nagycirkusz ju...
műsorában kockázat r...
annyi oroszánt lá...
amennyit akar.

Kiváncsi cékiallenőr...
kérdézi, miért nem j...
trolleybusz este tíz ut...
Frász-utca 18. II. et...
52. alá? Feleletünk: Ige

Egy sápadt leány...
Vasbetonfogsor-találma...
továbbítottuk az illet...
keseknek. Nem ártana...
feltálna szájkapcát...
amibe a fogsort be leh...
tekerni, mert így csupa...
még sérti a szájpadiás

Kovács nyugdíjas...
írja, hogy spejzablak...
világítóudvarra nyílik...
spejzbl így nem láthat...
természetet. Próbáljon...
ves, jobban kihajolni!

Tépelődő: A fogadást...
nyerte meg. Az a Wag...
nevi vízvezetékészere...
önöknél a múlt héten m...
javította a mosdót, való...
nem azonos a nagy ze...
szerzővel.

Verbényi Györgyné, C...
mád. A beküldött histo...
kedves és józú, de egy...
esit túlságosan borsos.

Dudás Zoltán, Tatabán...
A „Lacika véleménye”...
betséges írás, de nem e...
humoros.

Mi a helyzet a koncessziókkal?

A színházi koncessziók (röviden: konc.), most kerülnek szétosztásra és ezzel kapcsolatban számtalan felelőtlen kombináció kering a városban. Örömmel jelenthetjük, hogy a budapesti sajtóban

elsőnek

közöhetjük a végleges utolsó, hiteles és megmáshatatlanság kombinációt.

A Vigszínházat az öbudi Saturnus mozi tulajdonosa kapja meg, ez már annyira biztos, hogy az új koncessziós

már csődöt is kért

maga ellen. Így a Saturnus mozi helyisége felszabadul, ahol a Nemzeti Színház Racin-klubot fog rendezni az öbudi dohánygyár munkásai részére. Azok, akik a Medgyesszay színházra asprálnak,

mint, nézők

fogják a színházat megtöteni, amelyet az Országos Filmméltós Bizottság vesz házi kezelésbe, míg a Pesti Színház az Opera kamaraszínház lesz, ahol felolvasásokat fognak tartani.

A Belvárosi Színház további három évre

kibérlő Bárdos Arthúr,

a Madách Színház megkapja a Rose Mary eszpressót, ahol a Madách Színház munkaközössége fog tekeztetni, a Városi Színház-mozi átául Városi-Moziszínházzá, a Nemzeti Kamara Színház helyet cseréli Varkonyival és Apathyval és a Művész Színház kárpótlásul megkapja

a földalatti villamos végállomását

zenes darabok eoadása céljaira, míg a Vigopera a Nagyuvaros-utca 22 b. ötödik emeletén kap egy szabakonyhás helyiséget, ahol szabadtéri baletteket fognak előadni, mely esetben a Nemzeti Színház kárpótlásul engedélyt kap arra, hogy az összes színházakban a szünetekben

képtárlatot

rendezzen. Lapzártakor értesültünk, hogy az egész kombináció felborult, mert a Rose Mary eszpresso kárpótlásul egy bockmaker iródtát kér. A tárgyalások folynak.

Könyves Kálmán: „Boszorkányok pedig nincsenek!”

Könyves Kálmán 1948-ban: Ejnye, csak nem namarkodtam én el azt a dolgot?...

A reakció anyja
(Arany János után szabadon)

Mindszenty a pásztorlevélét megírta, reakciós szószal azt is telesírta, nyilasnak a levél kicsiny cellájába örömhirt viszen a szomorú rabságba.

Van ám a levélben ami gut und taffer, örülne a Hitler, meg a Vézermajjer, így szökkennek zöldre régi gyepűföldek, Magyarhonban újra kommunistát ölnek.

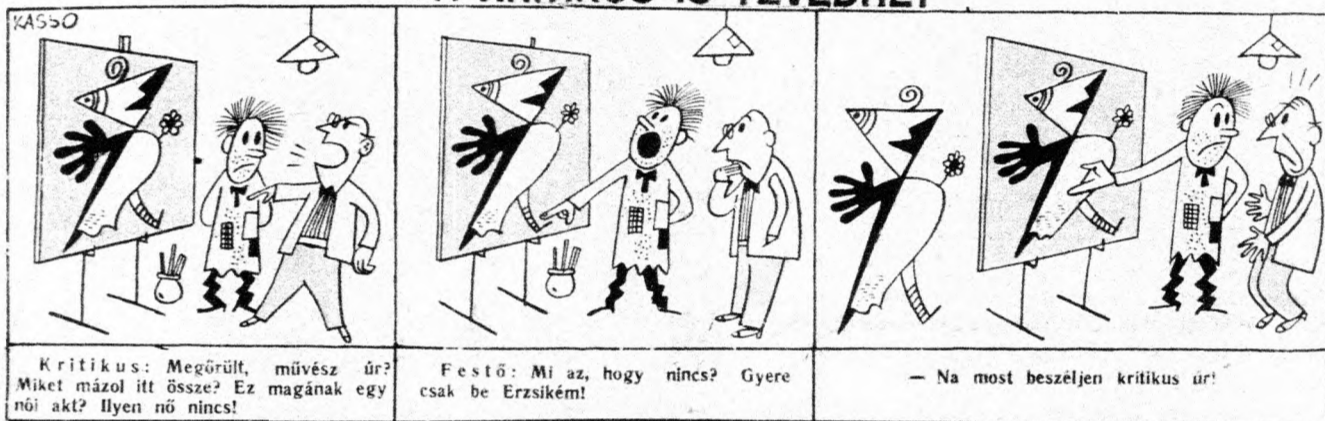
Pöcspeitriben megvolt lezajlott a gyásztor, szomorú az oly nyáhol ilyen a pásztor, ahhoz, hogy lázítson, hét nap elegendő, kevés az ilyennek hét egész esztendő.

Pénztárjelentés

Az ismert színházdirektor, aki egyben is mert kártyás is, kissé túlzilált anyagi helyzetbe került. Legutóbb a Fészekben megkérdezték a rosszmájú színházi befentesét, hogy mi okozta az illető bukását.

— Bőségesen volt pénze — felelte a szakember — de részben eljajszolta, részben eljajszolták.

A KRITIKUS IS TÉVEDHET

Kritikus: Megörült, mivész úr? Miket mázol itt össze? Ez magának egy női akt? Ilyen nő nincs!

Festő: Mi az, hogy nincs? Gyere csak be Erzsikém!

— Na most beszéljen kritikus úr!

Lukrécia melltartó

csal Lukrécia melltartó.

Ludas Matyi azt üzeni

Kossa István. Gratulálunk a „Dunától a Donig” című remek könyvéhez. Nem véletlen, hogy a könyvnap szenzációja volt.

Allatbarát. Orszlánt ne tartson a lakásán, mert harap és különben is a Fővárosi Nagycirkusz júniusi műsorában kockázat nélkül anyi orszlánt láthat, amennyit akar.

Kíváncsi céklaellenőr: Azt kérdezi, miért nem jár a trolleybusz este tíz után a Frász-utca 18. II. emelet 52. alá? Feleletünk: Igen.

Egy sápadt leánynak: Vasbetonfogsor-találmányát továbbítottuk az illetékeseknek. Nem ártana, ha feltalálna szájkapcát is, amibe a fogsort be lehetne tekerni, mert így csupaszon még sérti a szájpaddást.

Koravén nyugdíjas: Azt írja, hogy spejzablaka a világítódvarra nyílik és a spejzből így nem láthatja a természetet. Próbáljon kedves, jobban kihajolni!

Tépelődő: A fogadást ön nyerte meg. Az a Wagner nevű vízvezeték-szerelő, aki önként a múlt héten megjavította a mosdót, valóban nem azonos a nagy zeneszerzővel.

Verbényi Györgyné, Csomád. A beküldött história kedves és jóízű, de egy kicsit túlságosan borsos.

Dudás Zoltán, Tatabánya. A „Lacika véleménye” teletetséges írás, de nem elég humoros.

A Művészeti Tanács számolócéduleaoosztályán

— Művészeti ügyben jöttem...
— Második emelet. Itt síkasztanak.

NINCS KÉT EGYFORMA EMBER

— Maga öleti a zsidókat, Bevin úr? Maga éppen olyan, mint Hitler!
— Ugyan kérem, hol van nekem bajuszom?

Darvas Szilárd:

Kiki a maga mesteriségét...

A napokban beültem egy vendéglőbe zöldborsót enni, mivelhogy abban van a vitamin és a celióiter, meg egyéb tápláló dolgok. Javában gyarapodtam, mikor a szomszéd asztalhoz egy ismerősöm telepedett a társaságával. Köszöntünk egymásnak, majd hallottam, hogy a mellette ülő hölgy megkérdi:

— Ki ez?
— Ez — mondta ismerősöm — Darvas Szilárd, a humorista.

A hölgy szemügyre veit és megjegyezte:

— Éleig savanyú alak. Már mint én, aki etől a lesújtó kritikától nagyon elszontyolódtam, mert alapomban véve derűs, vidám ember vagyok és sülyt helyezek arra, hogy ez külső megjelenésben is kifejezésre jusson, épp ezért sokszor hónapokig nem nyíratkozom és keztyüt hordok júliusban. Vizszont azt senki se kívánhatja tőlem, hogy a zöldborsót röhögve egyem.

A nő újra megszólalt:

— Számítantárnak nézem...
— Ez újabb tördőfés volt zöldborsóval körített szívemnek, mert a számítantárnak rideg és szomorú ember volt nekem egy a középiskolában, akinek a búskomorság odáig fajult, hogy fejésvonaizoval verte a fejemet, mert a gyökvo-násról irakiós elveket valoltam.

Bántott, hogy az asz-szonyság számítantárnak

nézett. Gondoltam magamban, ha már pedagógus-vagyok, akkor legyen tornatanár, mert azok tess, delege emberek és a nőnél is sikerük van, mert zsenge koruktól kezdve testneveléssel foglalkoznak. De alapomban véve mégis azt szerettem volna, ha humoristának néznek, mivelhogy ez a tanult szakmám. Nincs más hátra, a jövőben létreértésék elkerülése végett mindenkinek úgy kell viselkednie, hogy foglalkozását illetően semmi kétely se merülhessen fel.

A humorista például menjen az utcán, röhögjön nagyokat a saját viccein és minden szembejövő embertől kérjen eljegget.

A kereskedő adja el azt, ami éppen nála van és mondja folyton, hogy neki is többé van.

A nyomdász nyomja ki valakinek a szemét, a vadász álljon lesbe a ká-köczi-út és Körút sarkán, a katoná, miközben felszáll a hatosra, harcoljon utolsó lehelletéig és a borbély, a fodrász járjon a bur, a bur, a burkalappal.

Ez csak néhány példa, kiki a saját szakmáján belül találjon valami különös ismeretlejeit.

Például aki reakciós, az szítja a demokráciát, lázítson és ne zörbüljön meg egyetlen hajszála sem. Ahogy azt Mindszenty már régen csinálta.

Nem is téveszté össze senki Péter apostollal.

Korszerű „Ember tragédiája“

Adám: Jusst sem fog engem innen kiszekirozni maga angyal! Az új lakáskódex értelmében nincs felmondási joga!

E jelben győzni fogsz!

— Tessék mutikám egy kis dollár. Használja egészséggel!

— Köszönöm Samu bátyám, jó helyre teszem, ide a Koránba.

— Előre a szent Korán nevében!

Hadászati kosszmérték

Az oroszországba belépt német fasiszta csapatok egyik közlegénye valamelyik különlegesen rugalmas visszavonulás alkalmából hegyen-polygón át rohant a szovjet csapatok elől. Egyszer csak észrevette, hogy eltévedt. Szerencsére megpillantott egy tisztet és megszólította:

Főhadnagy úr kérem, hol vagyok én tulajdonképpen?
A tiszt ráváltott:
— En tábornok vagyok!
— No nézd csak — bámult a közlegény — hát ilyen messzire jutottam?

Logikus gyerek

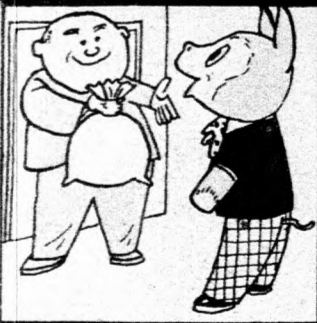

— Ugye anyukám a kenyér az ég ajándéka, a gyereket pedig a golya hozza?
— Igen, fiacskám.
— Akkor nem értem anyukám, hogy miért sirapálja magát folyton az agy.

Jegyzetek a Nyugati blokkról

— Nézd öregem, tudom, hogy nem mindenben értjük meg egymást. Sokszor veszekszünk. De azért, ha vízbeesnek és segítségért kiáltanak, biztosan kihúznál a partra.
— Hogyne, de csak egy fél órával később.

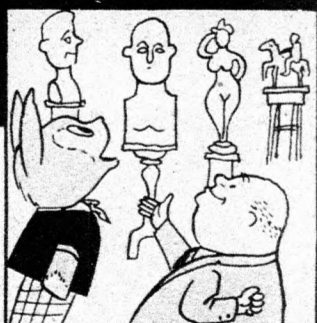
Bejött Kuksihoz a szomszéd: „Lássa, Kuksi ur ki vagyok Van egy remek ajánlajom Tízert pompás lisztet adok!”

Két kilót vett a kis Kuksi Finom pite gyárt belőle. Hű micsoda lakoma lesz! Folyt a nyála már előre.

De a pite oly kemény lett Nem fogta azt semmi bicska. Rohant Kuksi a szomszédhoz: „Piszkos család, a pénz vissza!”

„Ne ócsárolja e lisztet.” Szólt a szomszéd a arcán vészült. „Nézze e sok szép gipszszobrot Mind ebből a lisztből készült!”

Ezt a nem mindennap esetet meg kellett írnom, mert ez már nem egyszerű történet, ez már közkinccs, amelyre mindenki igényt tarthat. A dolog ugyanis ott kezdődött, hogy a feleségem meg én együtt szoktunk ebédelni egy vendéglőben, annak ellenére, hogy ő egyetemre jár én meg másfelé. Ebből következőleg valahányszor én elmentem délből hazulról, ilyen cédulákat voltam kénytelen a feleségem részére otthon hagyni: „A vendéglőben vagyok Gyere utánam!” avagy „Nem a vendéglőbe mentem. Ebédelj egyedül!” avagy „Várjál idehaza hatig. Együtt emegyünk ebédelni!” stb.

Mendanom sem kell, hogy milyen kényelmetlen dolog volt állandóan Ezen üzenetekkel bablódni. Szerencsére tegnapelőtt egy racionális gondolat vetődött fel bennem.

— Egyszerűsítsük a dolgot! — mondtam a feleségemnek. — Ha én elmentem a vendéglőbe, akkor egyszerűen megfordítom a könyvválványon levő ébresztőórát, úgyhogy te rögtön tudni fogod a megfordított ébresztőről, hogy én a vendéglőben vagyok és utánam jössz...! Mit szólsz ehhez?

— El vagyok ragadtatva. Nagyon örültünk magunknak s másnap hazaérkezésem után programszerűen megfordítottam az órát és indultam a vendéglőbe. Azonban aig léptem át a lábtörőlt, eszembe jutott, hátha a feleségem elfelejtkezett az ébresztőről és csak ül majd otthon szegény asszony, ül a megfordított ébresztő mellett. Ezért visszafordultam és a biztonság kedvéért ráírtam egy cetlire: „Fiacskám! Nézz az ébresztőre! Apa.” s a papírt az asztalra tettem.

Am a lépcsőházban meg szállt az aggodalom, hogy hátha a feleségem nem nézi meg a papírcetlit, mert hiszen most már nem vár tölem írásos üzenetet a tegnapi ébresztőórás megállapodás után és ezért visszafordultam és az előszobafogásra egy táblát akasztottam ki, melyre felírtam nagy betűkkel: „Drágám! Az ebédőasztalon egy cédula van a részedre! Csók.” A kapuban azonban átvillant a gerincvelőmön egy gondolat, ha a feleségem esetleg nem gyújtja meg az előszobában a villanyt, nem olvassa majd el a táblát és tudatlan marad, mire visszamentem és a csengő mellett felírtam a falra nagy, vörös krétával: „Angyalom! Az előszobában okvetlenül gyujts villanyt! Nyuszi”, sőt melléírtam a pontos dátumot is, nehogy a feleségem azt higgye, hogy régi a felírás. Ezután még beszéltem a házamesterhez, hogyha látja a feleségemet, akkor hívja fel a figyelmét arra, hogy a csengő mellett aktuális strofák vannak és szűrtam a vicének is, hogy figyelmeztesse a házmezt, ha az elfelejtene szólni a feleségemnek.

Ezután még egy útamb volt, a kocsmába, ahová a vice szokott járni, azután mentem a vendéglőbe.

Délután öt óráig nem jött a feleségem, mire eltem a gyanúperrel és hazamentem. Feleségem az éhhalál küszöbén üdögelt és megesküdött rá, hogy úgy beszéltek meg, hogy a megfordított ébresztő annyit jelent: maradjon otthon.

Megnemértés a nagy gondolkozók örök tragédiája.

Kishont Ferenc

Ludas Matyi
Előfizetési ára 1 hónapra
Belföldön 2.80 forint
Külföldön 4.— forint
Postatak. bef. lap. száma 5107

MASZ OBSz Jelszava
REGGEL **MEGA**
DÉLELN **MEGA**

Ludas Matyi
Felelős szerkesztő:
GADOR BÉLA
Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ
Felelős kiadó:
ZSIGMONDI ENDRE
Szerkesztőség: Honvéd-
utca 19. Tel.: 127-750 és
128-021. Kiadóhivatal:
Budapest, József körút 3.
Tel.: 138-150 és 138-382.
Nyomatott
a Szikra Lapvállalat
offset-környörgőpein.
Felelős nyomdavezető:
Nedeczky László.

E héten sarokba állítjuk
Ortutay Gyulát,
mert átiratot intézett Mindszentyhez és ezzel azt a látszatot keltette, mintha a primásnak köze volna a pöcspeitri eseményekhez, amelyek a főpapi pártörrelvel előidézt